לא תימא טעמא דרב כיון שכנסה סתם אחולי אחליה לתנאה אלא טעמא דרב לפי *שאין אדם עושה בעילתו בעילת זנות והא פליגי בה חדא זימנא דאתמר קטנה שלא מ'אנה והגדילה עמדה ונישאת רב אמר אין צריכה גט משני ושמואל אמר צריכה גט משני? צריכא דאי אתמר בההיא בההיא קאמר רב משום דליכא תנאה אבל בהא דאיכא תנאה אימא מודי ליה לשמואל ואי אתמר בהא, בהא קאמר שמואל אבל בהך אימא מודי ליה לרב, צריכא, תנן כנסה סתם ונמצאו עליה נדרים תצא שלא בכתובה כתובה הוא דלא בעיא הא גיטא בעיא מאי? לאו קידשה על תנאי וכנסה סתם תיובתא דשמואל? לא

לא תימא טעמא דרב כיון דכנסה סתם אחולי אחליה לתנאה. פי' בקונטרס ויש לה כתובה וקשה לרבינו יצחק דא"כ מאי קאמר לא תימא פשיטא דלא מצי למימר הכי דהא תנן בהדיא במתני' כנסה סתם תצא בלא כתובה ומצי לאוקומי מתניתין בשלא בעל והכא בבעל קאמר דאחולי אחליה לתנאה ורבינו יצחק פי' לא תימא טעמא דרב כיון דכנסה אע"ג דלא בעל אחליה לתנאה ותהא צריכה גט ומיהו כתובה ודאי ליה לה כדתנן במתני' אלא טעמא דרב משום דאין אדם בועל בעילתו אשה ופליגא אשולא אמר רבי אלעזר דאמר לקמן דבבעל מודו כולי עלמא דצריכה גט ולא פליגי רב ושמואל אלא בשלא בעל וא"ת דהכא משמע דלשמואל אדם בועל בעילת זנות ויש תנאי בשמואל וקשה דביבמות בפרק ב"ש (דף קז. וסס) תנן ב"ש אומרים אין ממאנין אלא אלמנות ואמרינן בגמרא אמר רב יהודה אמר שמואל מאי טעמא דבית שמאי לפי שאין תנאי בשמואל ואי אמרת בשמואל תמאן אתי למימר יש תנאי בשמואל ועוד דהתם פריך נכנסה לחופה ולא מפרש טעמא דב"ה משום דידע כו' אלא משום דאין אדם בועל בעילתו בעילת זנות ופליגא אשולא אמר רבי אלעזר דאמר לקמן דבבעל מודו כולי עלמא דצריכה גט ולא פליגי רב ושמואל אלא בשלא בעל וא"ת דהכא משמע דלשמואל אדם בועל בעילת זנות ויש תנאי בשמואל וקשה דביבמות בפרק ב"ש (דף קז. וסס) תנן ב"ש אומרים אין ממאנין אלא אלמנות ואמרינן בגמרא אמר רב יהודה אמר שמואל מאי טעמא דבית שמאי לפי שאין תנאי בשמואל ואי אמרת בשמואל תמאן אתי למימר יש תנאי בשמואל דאין תנאי בשמואל וסוגיא דהתם כשולא אמר ר"ל דאמר לקמן המקדש על תנאי ובעל דברי הכל צריכה גט מאי לאו מדלא אמר ר"ל דאמר שמואל תקשי ליה מנכנסה לחופה ולא נבעלה דלעולא אמר ר"ל בלא בעל סבר שמואל דאין אדם בועל בעילתו בעילת זנות ואמר ר"ל דאמר לקמן דבבעולה אשה אחת דברי הכל אינה צריכה גט אלמא לרב ומי יש תנאי בשמואל ועוד דהתם פריך נכנסה לחופה ולא נבעלה מאי איכא למימר ומשני לפי שאין תנאי בחופה ותיקן רבינו יצחק דאבי א"ה הוה מפרש טעמא דב"ה משום דידע כו' אלא משום דאין תנאי בשמואל ומשני לפי שאין תנאי בחופה ותיקן